

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 297/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Ringier Axel Springer Slovakia, a. s., Prievozská ulica 1318/14, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou HAVLÁT & PARTNERS, Rudnayovo námestie 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ján Havlát, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 381/2013 z 23. apríla 2014 a základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 400/2014 z 26. januára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Ringier Axel Springer Slovakia, a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. apríla 2016 mailom a 28. apríla 2016 poštou (podané na pošte 26. apríla 2016, pozn.) doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Ringier Axel Springer Slovakia, a. s. (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou v odôvodnení a v petite namietala porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 381/2013 z 23. apríla 2014 a tiež porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 400/2014 z 26. januára 2016.

2. Ústavný súd návrh sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí zistil, že sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a k nej priložených príloh, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľka má advokáta, ktorý ju koncipoval a podpísal, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. K predloženej sťažnosti totiž nebolo pripojené splnomocnenie sťažovateľky na jej zastupovanie uvedeným právnym zástupcom (a ani do dňa prerokovania veci v senáte ústavného súdu toto splnomocnenie sťažovateľka nepredložila). Predloženie splnomocnenia je však zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne I. ÚS 150/2016 a I. ÚS 262/2015) a navyše sťažovateľka (resp. jej právny zástupca) v inej veci bola už predtým výslovne upozornená na dôsledky nesplnenia tejto povinnosti (pozri uznesenie I. ÚS 419/2012 z 3. októbra 2012 o odmietnutí sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, keď v rozpore s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde tiež nepredložila ústavnému súdu plnú moc na zastupovanie zvoleným advokátom).

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky preto odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2016